

Barnen ville segla till Kurrekurredudden, som Pippi. Nu är de där!

En varm sensommardag sommaren 2010 lämnade familjen Hammarberg Sverige, för att ta några års paus från ekorrhjulet. Barnen, som då var fyra och två år gamla, ville segla till Söderhavet - som Pippi Långstrump. Och så blev det också. Familjen är nu framme vid resans stora mål: Den lilla ön Tabar, som antas vara Astrid Lindgrens förebild till självaste Kurrekurredudden.

Enligt Astrid Lindgrens familj har författaren troligen hämtat sin inspiration till sagan om Pippi i Söderhavet från den sanna historien om den svenske sjömannen Carl Pettersson som 1904 led skeppsbrott utanför Papua Nya Guinea. Där flöt han iland på den lilla ön Tabar, gifte sig med kannibalhövdingens dotter och blev mäktig söderhavskung. Tabar fick därför bli målet för resan när Ludvig och Linda Hammarberg, och deras två barn Lovis och Otto, den 1 augusti 2010 kastade loss från hemmahamnen i Malmö för att segla i Hoppetossas kölvatten.

738 dagar, 26 länder och mer än 23 000 sjömil senare kastade familjen ankar i en vik på öns västra sida, utanför den by där Pettersson flöt iland för drygt hundra år sedan. Få saker har förändrats på ön sedan dess. Tabarborna lever på samma sätt som de alltid har gjort, enligt gamla traditioner och i symbios med naturen. Med ett viktigt undantag: Besökare riskerar inte längre att hamna på någons tallrik. Idag är risken betydligt större att bli uppäten av en haj eller krokodil.

Den svenska familjen togs emot med öppna armar och stor nyfikenhet. Det var första gången en främmande segelbåt besökte deras vik, och alla samlades på stranden för att hälsa dem välkomna. De flesta i byn kände till historien om den storvuxne vite mannen som fick nio barn tillsammans med hövdingens sköna dotter. Än idag lever flera ättlingar kvar på ön. Att samme man är förebilden till Pippis pappa, och att deras ö är känd som Kurrekurredudden över hela världen. Det var däremot en nyhet för folket i byn.

Boken om Pippi Långstrump i Söderhavet finns inte översatt till tok pisin som är det största gemensamma språket i Papua Nya Guinea. Men med hjälp av den illustrerade kortversionen översatte Linda sagan för en kvinna i byn som kunde bra engelska, som i sin tur berättade den vidare för barnen på deras eget språk. Ingrid Vang Nymans tolkningar av livet på deras egen ö gav upphov till många skratt. Men aporna ville man inte kännas vid, de har nog Astrid Lindgren själv hittat på.

Text och illustrationer visade sig annars vara förvånansvärt träffsäkra. Särskilt med tanke på att sagan kom till redan 1948, långt innan gemene svensk ens visste hur en kokosnöt såg ut. "Många av de detaljer som finns med i Astrid Lindgrens bok har vi bara sett här, och ingen annanstans", berättar Linda. Ett tydligt exempel är det sätt som många av Tabarborna smyckar sig genom att sticka in en blomma eller fjäder längst fram i luggen. "Carl Pettersson brev hem till Sverige måste ha varit mycket uttömmande. Så många andra källor till information om denna avlägsna ö kan det inte ha funnits på den tiden."

Ludvig och Linda var oroliga att barnen skulle bli besvikna efter att ha seglat så långt och länge. Att Tabar inte skulle skilja sig nämnvärt från alla de andra söderhavsöar de besökt under sin resa. Men oron var obefogad. Ingen i familjen Hammarberg hyser längre något tvivel om att Tabar är den ö som stått modell för Kurrekurredudden. Nu återstår bara att segla hem igen", säger Ludvig och skrattar. Ett halvt varv till runt jorden.

För mer information:

Kontaktperson: Linda Hammarberg, frilansskribent

Tel: +675 7354 8281 (augusti 2012)

E-post: symary@mailasail.com

Webb: www.symary.com

Bildarkiv: www.flickr.com/symary